

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nebrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posebne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računsko na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglaš v tekstilu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštouhranilnični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska fronta. — Na primorski fronti včeraj v splošnem mirno. Artillerijski napadi Italijanov na Tirolskem.

Srbsko bojišče. — Južno črnogorske severne meje se nadaljujejo zasledovalni boji. Bolgari južno Strumice uplenili 10 angleških topov. Umikanje Francozov proti grški meji.

Zapadno bojišče. — Francoski napadi na višino 193 pri Souainu odbiti. Sicer deževno vreme.

Turška bojišča. — Turki zasledujejo umikajoče se Angleže v Iraku. V Dardanelah in Kavkazu topovski boji, sicer nobenih posebnih dogodkov.

Razno. — Mirovna debata v nemškem in ogrskem državnem zboru. — Finančna razprava v italijanskem parlamentu. — Kabinet Romanones na Španskem napoveduje strogo nevtralnost. — Kitchener in Grey in ruska mornariška misija v Parizu, general Pau na potu v Petrograd.

2 avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 10. (Kor.) Uradno se objavlja: 10. decembra 1915, popoldne.

Na primorski fronti je bilo včeraj, iz- vzemši topovskega ognja in majhnih akcij, mirno. Delovanje sovražnika pred utrje- nimi opeklami pri Lardaru in Rivi se na- nadaljuje. Popoldne je italijanska pehota na- padla naše postojanke na Monte Viesu in na zapadno odtoč (med Chiese in dolino Conceli); bila je ob težkih izgubah popol- noma odbita.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer. fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 9. (Kor.) Iz vojnega poročeval- skega stana se javlja: Poročilo Ca- dorne z dne 8. decembra:

Z vse fronte je naznanjena zvišana de- lavnost sovražne artillerije, proti kateri nastopamo z uspehom. Sovražnik se iz- datno poslužuje tudi solženje povzročujo- čih in dušljivih plinov. Popoldne dne 8. decembra so sledili intenzivni topovski pripravi napadi sovražne pehote na naše postojanke severno Pre v dolini Ledro in na zapadno Piazze v dolini Terragnola. Ti napadi so bili takoj popolnoma odbiti. Na kraški planoti je ohranila naša pehota kljub slabim vremenskim razmeram odločno in napadno razpoloženje. Sijajna akcija je bila izvršena včeraj na severni strani Vr- ha sv. Mihela in se je končala z uspehom: močno zgrajenega sovražnega zakopa vzhodno Petovelj. Sovražniku je bilo od- vzetih 146 ujetnikov, med njimi 8 oficir-jev, mnogo pušk, municije in drugega voj- nega orodja.

Srbsko bojišče.

DUNAJ, 10. (Kor.) Uradno se objavlja: 10. decembra 1915, popoldne.

Južno črnogorske severne meje se na- daljujejo zasledovalni boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer. fml.

BERLIN, 10. (Kor.) Veliki glavni stan, 10. decembra 1915.

Armada generala Kövessa je privedla v zadnjih dneh okoli 1200 ujetnikov. Pri Gallwitzovi armadi nobenih bistvenih dogodkov. Bolgarske čete so južno Stru- mice odvzele Angležem 10 topov.

Vrhovno armadno vodstvo.

ATENE, 9. (Kor.) Poročevalce Reu- terjevega urada poroča iz uradnega gr-škega vira, da angleško - francoske čete nadaljujejo umikanje proti grški meji.

MILAN, 9. (Kor.) »Secolo« javlja iz So- luna, da so Francozi odvedli ves vojni material na kolodvoru Strumice in v so- teski Demirkapu s seboj in uničili most pri Demirkapu kakor tudi tamkajšnji ko- lodvor. Ranjence so spravili Francozi iz Ojevčije in Solun.

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski uplat Xavier de Montéplé

— Karel! — je poklical.

— Kaj želiš?

— Bodi tako dober in pošli Josipa po stražnika.

— Stražnika! — je jecjal Leonida. — Čemu stražnika?

— Da dam aretirati tatu.

— Katerega tatu?

— Tistega, ki je v tem ateleju ukra- del denarnico in urno verižico.

— Tisti nisem bil jaz! — je vzklil Leonida in je strahu obledel.

— To že poveš komisarju.

— Jaz naj bi bil tak lopov, jaz?

— Da, ti si tak lopov!

— Dokazite, preden obtožujete pošte- nega človeka!

— Imam dokaze.

— Ni res.

ATENE, 9. (Kor.) Agence Havas javlja: Delovanje francoske fronte dnevno na- rašča. Bolgari so opustili zasledovanje Srbov in Albanijo in pošiljajo znatne sile proti Francozom. Zavezniki so zasedli no- vo, njihovi operacijski bazi bliže ležečo črto.

Italijanske čete za Albanijo.

BAZEL, 9. (Cenz.) »Baseler Nachrich- ten« poročajo iz Aten in Milana: Pošilja- nje italijanskih čet v Albanijo iz Barija je v polnem razvoju. Po privatnih poročilih se izkrcujejo Italijani v Santi Quaranti, kjer so bili baje izkrcani tudi francoski in angleški četni oddelki.

Beg srbskih čet v Solun.

SOLUN, 9. (Cenz.) Srbske čete so pre- koracile grško mejo. Med Sarraillom in polkovnikom Vasičem je bilo dogovorje- no, da odidejo one srbske čete, ki niso mogle niti v Albanijo, niti v Resno, po grškem ozemlju v Solun, kjer bodo po potrebnem odmoru uvrščene kot dopol- njujoči obstojni del angleško-francoske armade.

Grška - ententa.

ATENE, 9. (Agence Havas.) Skutudis je sprejel včeraj italijanskega in ruskega po- slanika. Namen tega koraka je bil najbrž, da sporočita grški vladi, da se te državi pridružujejo zahtevam francoskega in an- gleškega zaveznika po poročilih glede ekspedicijskega zbora v Solunu.

Pogajanja entente z Grško.

ATENE, 8. (Kor.) Agence Havas jav- lja: Minister Rhalis bo z generalom Sar- railom konferiral o podrobnosti položaja. Nato se bodo vršila pogajanja med francosko in grško vojaško misijo. V po- učenih krogih vlada prepričanje, da pri- de do zadovoljivega rezultata.

SOLUN, 8. (Kor.) Reuterjev urad jav- lja: Iz Aten sta prispela semkaj dva ofi- cirja grškega generalnega štaba, da ure- dita z angleškimi in francoskimi vojaški- mi oblastmi posameznosti dogovora med ententnimi državami in Grško.

2 avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 10. (Kor.) Uradno se objavlja: 10. decembra 1915, popoldne.

Mestoma nepomembni poizvedovalni boji. Sicer mir na vsej fronti.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer. fml.

2 nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 10. (Kor.) Veliki glavni stan, 10. decembra 1915.

Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Deputacija nemškega Rdečega križa v avdiciji pri ruski carici.

PETROGRAD, 8. (Kor.) Patronica ruskega Rdečega križa, carica Marija Feodorovna, je dne 7. decembra spreje- la dve nemški sestri, ki ste prispeli v svr- ho razdiranja ujetniških taborišč.

General Pau na potu v Petrograd.

KRISTIANIA, 10. (Kor.) General Pau je dne 9. t. m. prispel semkaj in je odpo- toval zvečer v Petrograd.

2 zapadnega bojišča.

BERLIN, 10. (Kor.) Veliki glavni stan, 10. decembra 1915.

Francoski napadi z ročnimi granatami na naše nove postojanke na višini 193 se- verovzhodno Souaina so bili odbiti. Sicer se vsled viharnega deževnega vremena ni zgodilo nič važnega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruski admiral Rusin v Parizu.

PARIZ, 9. (Kor.) Admiral Rusin, šef ruskega mornariškega generalnega štaba, je prispel semkaj z osmimi oficirji.

— Videli bomo to takoj pred priča- mi.

— Vem, ostrasiti me hočete; toda jaz sem nedolžen in . . .

— Če nisi ukradel moje verižice, — ga je prekinil Maurice, kako pa je bilo po- tem, da si jo prodal pri zlatarju v rue Saint Martin?

— Hm! — je dejal Leonida silno pre- strašen.

XXIII.

Leonidov kes.

— No torej, — je vzklil Maurice, — ali hočeš še vedno imeti komisarja, lo- pov?

— Oh! — je dejal Leonida, — videti je res, kakor da bi bil jaz kaj zakrivil, toda jaz nisem ukradel ničesar in nisem prodal ničesar!

— To se mi drzneš trdit! — je dejal Maurice nestrno.

— Ker je resnica.

— Kaj, resnica! . . . Ko sem šel snoči po rue Saint Martin, sem videl in spoznal svojo verižico v zlatarjevi izloži. So-

Potopljeni parniki.

LONDON, 8. (Kor.) Parnik »Tunis« je bil potopljen. Posadka je bila izkrcana.

LONDON, 8. (Kor.) Glasom brzokavke Lloyd sta bila italijanski parnik »Dimio« in jadrnica »Pietrillofaro« potopljena. Po- sadki ste rešeni.

LONDON, 9. (Kor.) Angleška parnika »Veria« in »Goulandis« sta bila potopljena.

WASHINGTON, 8. (Kor.) Križarka »Des Moines« potrjuje, da je večji avstrijs- ko - ogrski podvodnik v nedeljo v vzhod- nem Sredozemskem morju obstreljeval ameriški parnik s petrolejem »Petrolic«, pri čemer je bil en mož posadke lahko ran- njen. (Pripr.) Glasom nadaljnega poročila je parnik ubežal. Na vsak način se na po- ziv podvodnika ni ustavil, ampak je be- žal. Ker je šlo za parnik s petrolejem, je bilo gotovo v interesu podvodnika, da iz- ve, za koga in kam je bilo določeno blago.)

Kitchener in Grey v Parizu.

LONDON, 9. (Kor.) Uradno se objavlja: Lord Kitchener in sir Edward Grey sta odpotovala v Pariz, da se posvetujeta s francosko vlado.

4 milijone angleških voljakov.

LONDON, 9. (Kor.) »Times« poroča: Asquith bo predložil prihodnji teden pa- rlamentu predlogo, ki zahteva, da naj se postavi armada, močna 4 milijone mož.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 9. (Kor.) Iz glavnega sta- na se poroča: Fronta v Iraku: Naše čete krepko pritiskajo sovražnika, ki brani Kutehamar. Sovražne kolone, ki so po- skušale ubežati, so imele velike izgube. Uplenili smo 3000 obloženih kamel. — Dardanelaska fronta: Pri Anaforti so ime- le sovražne sile vsled našega ognja izgube. Pri Sedil Bahrju je poglala naša artiljerija sovražne vojne ladje pri Pala- mutliki in Kajaalpe v beg.

CARIGRAD, 9. (Kor.) Iz glavnega sta- na se javlja: Na fronti v Iraku odpor so- vražnika znatno popušča. — Na kavkaški fronti je bil sovražen napad na naš oddelek zapadno Alaskorta odbit. — Na dardanel- ski fronti je naša artiljerija v oddelku A- anaforte razpršila zbiranje sovražnih čet in pregnala v zalivu Kimlikli se nahajajoče prevozne parnike. Na levem krilu v od- delku Ari Burnu srdit boj z bombami. Na- ša artiljerija je razrušila del sovražnih strelskih jarkov in prisilila sovražne mo- nitor, ki je bil dvakrat zadet, k begu. V oddelku Sedil Bahrju topovski dvoboj in dvoboj z bombami. Ena angleško letalo je bilo sestreljeno in je padlo na tla. Le- talci so zgoreli.

Ogrska poslanska zbornica.

Nadaljne važne izjave o položaju in o vprašanju miru.

BUDIMPEŠTA, 10. (Kor.) V nadaljeva- nju indennitetne debate je izjavil grof Apponyi, da vzpričo današnjega položa- ja in naših sedanjih zmag ni le dovoljeno marveč naravnost potrebno, da se govori o mirovnem vprašanju v tisti obliki, ka- kor se je to zgodilo. Moramo odkrito iz- reči, da smo v trenutku, ko je naše stremljenje po defenzivnem cilju zavaro- vano, in ko tudi pri naših sovražnikih prodre izpoznanje, da je tudi v njihovem interesu, ako odnehajo od brezuspešnih poizkusov za uresničenje njihovih načr- tov, pripravljeni za sklep miru. Dokler ne nastopi to izpoznanje, bomo nadalje- vali vsiljeno nam vojno. Za našo bodočo varnost je odstranitev ruskega vpliva na balkanskem polotoku neizogibno potreb- na.

V odgovoru na interpelacijo grofa Mo- rica Esterházyja je izjavil ministrski pre- sednik grof Tisza, da je med vojnimi o- peracijami uprava zasledeni sovražne območji poverjena poveljstvu operirajoče armade. Čim je prišlo večje sovražno o- zemlje v posest naše vojske, se postavi militarna uprava, ki se jej pridodelja

bil sem v prodajalno in na mojo izjavo, da je bila verižica ukradena in sicer me- ni, gti je zlatar hitro podal dokaz svoje poštenosti in tvojega zločina ter mi po- kazal tvoje ime, vpisano v svojih knji- gah. . . . Plačal ti je v tvojem stanova- nju. . . . Kaj mi moreš odgovoriti na to?

Tajtev je bila sedaj nemogoča. Leonida tudi ni poizkušal več tajiti in je ta- koj izpremenil svojo taktiko.

Vrgel se je na tla pred Mauricea, si za- čel na vse načine brisati solze in je vzklil milo proseče:

— Gospod Maurice, za božjo voljo, imejte usmiljenje z menoj in ne ugonobite me! . . . Boda me je prignala tako daleč; zgodilo se je, da bi mogel svojemuo otro- ku dati kruha. Gospod Maurice, dajte se omečiti, ne dajte, da bi prišla straža in me odvedla.

Maurice je zopet odprl vrata in zakli- cal:

— Karel!

— Česa želiš?

— Ali je Josip že odšel?

— Se.

primeren civilni uradniški personal. Ogr- ska vlada se postavlja na stališče, da je že radi jezikovnega vprašanja primerno, da se na ruskem ozemlju uporablja v pr- vi vrsti avstrijsko upravno osebe, v Sr- biju pa prihaja v prvi vrsti v vpoštev o- grsko osebe. Ministrski predsednik sma- tra že danes za svojo dolžnost, da izjavi, da mora pri organizaciji vojaške uprave v Srbiji priti do izraza dejstvo, da gre tu za območja, ki v prvi vrsti padajo v in- teresno sfero Ogrske.

V popoldanski seji je slovaški poslanec Jurja govoril za splošno in enako volilno pravico in njeno razširjenje na ženske. Zahteval je, da se priznajo slovaškemu jeziku na Ogrskem vsaj enake pravice, kakor »ojlskemu« v okupiranih deželah. Nato je govoril grof Albert Aonyl, ki je izjavil med drugim, da služi vpliv Rusije na Balkanu le agresivnim načrtom in da ravnatoko po svojih lastnostih zapadu pri- padajoči poljski narod ne sme ostati pod- jarmljen od naroda, ki je v bistvu orien- talški. Govornik je zahteval strategično in politično sigurnost našega teritorija, ki nas bo varovala ponovitve takega napa- da, in stavljal končno predlog, ki pozivlja vlado, da naj se uradno doženejo čini o- boržene sile Ogrske in poroča o tem parlamentu. Potem ko je grof Tisza pri- trdil predlogu, je bil ta sprejet soglasno. Posl. grof Pejačević je označil ureditev vprašanja grbov gravimnožno za Hr- vaško. Nato je izjavil grof Tisza: Mi smo trdno odločeni, da ohranimo državno vez s Hrvaško in da zagotovimo hrvaškemu narodu vse pravice, ki so v tem zakonu. (Odobranje na desnici in pri Hrvatih.) Pri grbi, vporabljenih pri skupnih zade- vah, se je v smislu člena 30 zakona, z- 1868 posluževati združenega grba Ogrske, Hrvaške in Slavonije. Zahteva ne odgo- varja temu postulat. Govornik je menil, da bo tozadevna njegova izjava pomirila hrvaško javnost. Če pa hočejo merodajni faktori hrvaške in Slavonije vztrajati pri svoji pravici na vsej črti, potem bo go- vornik zadnji, ki bi to branil. (Odobrava- nje na desnici in pri Hrvatih.) Ministrski predsednik izjavlja pripravljenost za ure- ditev teh zadev, da bodo tudi v malem grbu izražene pravice hrvaške in Slavo- nije. (Dolgotrajno odobravanje pri Hrvatih in na desnici.) Nato je bila razprava pre- kinjena. Sledil je odgovor grofa Tisze na že omenjeno interpelacijo, ki ga je vzela zbornica na znanje. Nato je bila seja za- ključena.

Nemški državni zbor.

Interpelacija o mirovnih pogajanjih.

BEROLIN, 9. (Kor.) Po govoru držav- nega kancelarja pl. Bethmann-Hollwega (dunajski c. kr. korespondenčni urad nam o tem govoru ni poslal niti črke niti naravnost brzojavno niti potom svoje tr- žaške podružnice, vsled česar tudi nismo mogli ničesar priobčiti o njem; prip. ur.) je socialnodemokratski poslanec Schei- demann utemeljeval interpelacijo o miro- vnih pogajanjih. Izjavil je, naj o miru govori oni, ki mu dovoljuje moč, da v zavesti te moči mirno lahko sprejme vsako napačno tolmachenje, da bi bilo govorenje o miru znak slabosti. Govornik je citiral izjave iz Angleške in Francoske, iz katerih se glasi hrepenenje po miru, in je poudarjal, da se tudi v italijanski zbornici zahteva mir in sicer brez aneksij. »V imenu av- strijske bratske stranke«, je dejal govornik, »naj izjavim, da je edina z nami, ka- kor v volji za obrambo domovine, tudi v volji za mir. Kdor bi hotel ovirati posre- dovalca za mir, bi bil zločinec na člove- štvu. Zato je naša dolžnost, da vprašamo gospoda državnega kancelarja, pod ka- kšnimi pogoji bi bil pripravljen za mirovna pogajanja. Reči moremo odkrito, da ho- čemo mir, ker je nemški narod dovolj močan in odločen, da tudi nadalje varuje domovino, če bi nasprotniki ne hoteli mi- ru. Govornik upa, da državni kancelar najde odreslino besedo in izreče svojo pripravljenost za mir.

— Pa naj ne gre.

— Dobro.

Maurice se je nato vrnil k Leonidi, ki je še vedno klečal na tleh s povešeno gla- vo in hinavski skremženim obrazom.

— Ostuden malopridnež si! — je dejal Maurice, — in vidiš, da je odvisno samo od mene, da dokažem in potem tudi do- sejem, da ostanek svojega življenja pre- živiš v ječi. . . . Smili se mi tvoja nesre- čna hči, ne pa ti. Spravi se, toda zapomi si, da te takoj, kakor hitro izvem, da kakorkoli ali iz kakršnegakoli vzroka sto- riš kaj zlega svoji hčeri, tožim oblasti in te dam nemudoma zapreti. In to grožnja. . . to ti zagotavljam na svojo častno besedo. . . . tudi izvršim. Zapusti Pariz, to je najbolje, kar moreš storiti. Ne brigaj se več za svojo hčer; to bo njena največja sreča. In ker nočem, da bi poginil lakote, vzemi tu sto frankov in glej, da ne bom več čul o tebi.

— Dobro, gospod Maurice, meni je prav. Stori tako, — je mrmral Leonida in odšel.

Odgovarjajoč na izvajanja predgovor- nika, je izjavil državni kancelar pl. Beth- mann-Hollweg: »Priporili smo si velikan- ske uspehe in vzele svojim sovražnikom up za upom. Po sklenjenem vojnem brat- stvu z Bolgarsko, po velikih uspehih v Srbiji, po otvoritvi pota do turškega za- veznika in žujo združenim ogrožanjem najobčutljivejših mest angleške države — ali se mora tedaj pri naših sovražnikih vedno bolj in bolj utrjevati spoznanje, da so izgubili igro? V resnici se ni nobeden naših sovražnikov obrnil na nas in spro- žil vprašanja miru; v resnici pa so si po- krivem izmišljali naši sovražniki, da smo mi ponujali mir. To njihovo samoprevaro bi le še poslabševali, ko bi jim mi predla- gali mir, namesto da bi se oni obračali na nas s takimi predlogi. Preden naj bi govoril o lastnih mirovnih pogojih, bi si moral preje ogledati mirovne pogoje sovražni- kov. (Zivahno pritrdjevanje.) Sovražniki so proglasili razdrobitev Nemčije in njihovo geslo je tudi še danes: »Nemčijo je treba uničiti«. Sovražni vladni može so izjavili izrecno, da ne odlože orožja, dokler ne bo poražen pruski militarizem. Poleg tega pa ima vsak zaveznik še svoje posebne zahteve: Alžacija naj bi se vrnila Franco- zom, Poljska narodnosti, kateri pripada. Dejanskemu vojnemu položaju ti vojni cilji sovražnih vlad niso primerjeni. Kot najnovejšo bojno sredstvo za slepo vojno besnost velja upanje v izčrpalno vojno. Mi imamo živil dovolj in prav tako nam ne manjka sirovin. Kar se tiče izčrpanja ljudi, nismo šli pri prireditvi vojnosluzb- nih obvezancev tako daleč kot pa Rusija in Francoska. Naše izgube so manjše kot pri Francozih. Dokler sta še pri sovražnih mogotih zvezani krivda in nespoznanje, bi bila vsaka ponudba miru z naše strani abotnost; ki bi ne skrajšala vojne, temveč jo le podaljšala. Če pridejo naši sovražniki z mirovnimi predlogi, ki bi odgovarjali časti in varnosti Nemčije, smo vedno pri- pravljeni za razpravo o njih. V polni sve- sti doseženih, neomajnih uspehov z oro- žjem, odklanjamo odgovornost za nadalje- vanje nesreče, v kateri se nahaja Evropa in svet. Naj se ne pravi, da hočemo mi brez potrebe podaljšavati vojno, ker si ho- čemo osvojiti še to ali ono poročstvo. Niti na vzhodu niti na zapadu ne smemo naši današnji sovražniki imeti vpadnih vrat, skozi katera bi nas od jutri dalje iznova in huje ogrožali kot pa doslej. Zagotoviti si moramo tudi svoj gospodarski razvoj. Kot sredstvo za ta namen si moramo o- hraniti popolno svobodo svojih odločitev. Ne bijemo tega nam narinenega boja, da bi podjarmili tuje narode, temveč da si obvarujemo svoje življenje in svojo svobodo. Ta vojna se more zaključiti samo z mirom, ki nam po človeški razsodnosti nudi gotovost, da se ne povrne več. Tu je naša moč in mora ostati. (Zivahno odo- bravanje.)

Italijanska zbornica.

RIM, 9. (Kor.) Pred le napol zasledeno zbornico je poročal zakladni minister Calcano o finančnem položaju, da pojasi- zakanosni načrt, ki zahteva podaljšanje proračunskega provizorija do konca fi- nančnega leta, torej do konca junija 1916, ter potrditve naredbenim potom uvedenih novih davkov in izprememb v državni upravi. Zakladni minister je od avgusta 1. 1914. pa do konca novembra 1. 1915. stor- jene in nakazane plačilne obveznosti, to- rej ne vojnih izdatkov v polnem obsegu, označil s svoto 5.100 milijonov lir in z na- daljnimi mesečnimi potrebščinami nič manj kot po 500 milijonov lir. Prišteti je treba izrednih izdatkov 94 milijonov za stroške finančnih operacij, 32 milijonov zaradi potresa, 15 milijonov za obrambo Eritreje in dežele Sornali ter 16 milijonov za podpre italijanskim ubežnikom. Zna- no manjše dohodke izkazuje zlasti carina in državne železnice, ki so donesle 54 mi- lijonov lir manje kot lani in 21 mi- lijonov manje, kot pa znašajo obratni stroški. Finančne potrebščine so se poleg dveh notranjih posojil, ki ste donesli okrog

Ko je imel vrata predseboj za seboj in je stopal po stopnicah navzdol, je dosta- vil:

— Ha, vraga! Sto zlatnikov od starca, pet pa od mladega! . . . To se je napra- vilo nekoliko slabo. Bil sem na potu do velikega bogastva in sreče. Kaka nesre- čna zvezda je moja noriko spejala od Brankadorke? Bil bi proketo srečen! Ah, kaj! Po vsem tem menda ne bom obupal. Pričakovati imam dvatisoč frankov. Ta lepi Maurice ne bo vedno zaljubljen, to je čisto navadna stvar, da se je umetnik nekoliko zatelebal v svoj model. Poznam te stvari, sem se dovolj časa potikal po atelejih. Stvar bo trajala kvečjemu ka- kih šest tednov ali dva meseca. Ko to mi- ne, se Leonina zopet vrne k meni in bo potem nekoliko dostopnejša. . . . Da! da! Gotovo bo tako, kakor mislim jaz. Do- bro se bo končalo zame in potem bom imel priložnost, da se bom lahko brez skrbi potikal okoli in se zabaval, kolikor mi bo ljubilo in drago, ne da bi se moral mučiti z delom.

(Dalej.)

